

Arrest

nr. 234 259 van 19 maart 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROBERT
Saint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 31 mei 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 juni 2019 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. ROBERT en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. L.V.O.D (hierna: verzoeker) en G.H.M.C. (hierna: eerste verzoekster) die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 14 maart 2018, verklaren er zich op 15 mei 2018 vluchteling.

G.H.L.L (hierna: tweede verzoekster) die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 21 juli 2018, verklaart er zich op 28 augustus 2018 vluchteling.

1.2. Op 30 april 2019 werden door de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoekers werden gestuurd.

Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

1.2.1. Ten aanzien van verzoeker:

A. Feitenrelaas

U, L.V.O.D., heeft de Colombiaanse nationaliteit en bent katholiek. U bent geboren op 19 augustus 1987 in de stad Medellín in de provincie Antioquia in Colombia. U bracht uw kindertijd door in Bogota. Nadien keerde uw familie terug naar Medellín. Voor uw vertrek woonde u twee jaar in Santa Marta omwille van uw werk. Op 31 augustus 2017 keerde u terug naar Medellín en van begin januari tot eind februari 2018 verbleef u bij familie van uw schoonmoeder in Ibagué. U behaalde een diploma bachelor bedrijfsadministratie in 2011. U bent niet gehuwd maar u heeft sinds vijf jaar een relatie met G.H.M.C. (O.V. X; CGVS X). U verblijft met M.C. en haar dochter C.G.J. in België. Uw schoonzus G.H.L.L. (O.V. X; CGVS X) en haar dochter C.V.G. (°30 januari 2013) verblijven eveneens in België. Zij dienden op 28 augustus 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

U werkte bij de onderneming Comercializadora entretenimiento y comunicaciones (SAS) in Santa Marta (departement Magdalena) waarbij uw oom langs vaderskant, O.D.J.L.C., aandeelhouder was. U was kantoorhouder van de vestiging. Op 18 juli 2017 kwamen kort na de middag twee overvallers het kantoor binnen. Ze maakten zich ongeveer 15 miljoen pesos buit. Bij het naar buiten gaan waarschuwden ze dat u geen klacht mocht indienen bij het openbaar ministerie, maar op aanraden van de gerant en aandeelhouder A.R. dienden jullie diezelfde avond een klacht in. De jongeren die jullie overvielen werden vastgelegd op beeld door de veiligheidscamera's van de onderneming die naast die van jullie was gelegen. Jullie bleven in het kantoor werken, maar hielden de deuren op slot. Op 5 augustus 2017 kwamen twee mannen naar het kantoor met vuurwapens. Ze scholden u uit en zeiden dat u uw klacht moest intrekken. Daarop voegden jullie op 7 augustus 2017 nieuwe verklaringen toe aan de klacht. Jullie werden via de telefoon bedreigd en zagen de overvallers rond de onderneming cirkelen. Tot 31 augustus 2017 bleven jullie werken, maar vonden het dan niet meer veilig om nog in Santa Marta te blijven. Jullie keerden terug naar Medellín naar het huis van uw moeder. De dreigtelefoons gingen door tot u eind 2017 uw telefoonnummer stopzette. In totaal kreeg u drie dreigtelefoons van de bende Aguilas Negras. In december 2017 merkte u in een winkelcentrum dat u door twee mannen werd achtervolgd. Twee dagen later zag u hen opnieuw in een koffiebar in het centrum van Medellín. Vervolgens beslisten jullie dat het veiliger was om Colombia te verlaten. In afwachting van jullie vertrek verbleven jullie vanaf begin januari 2018 in de stad Ibagué in het departement Tolima bij een familielid van uw echtgenote.

Op 13 maart 2018 reisden jullie via Spanje naar België waar jullie op 14 maart 2018 arriveerden en op 15 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Ook na jullie vertrek gingen de bedreigingen verder, nu via uw (schoon)familie. De bendeleden drongen het huis van uw schoonmoeder binnen, vroegen naar jullie en bedreigden o.a. uw schoonzus G.H.L.L.. Nadat uw schoonzus ook achtervolgd werd door onbekende mannen, besloot ze ook Colombia te verlaten. Zij verliet Colombia in juli 2018 en diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 28 augustus 2018.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: de paspoorten van u, uw echtgenote en de dochter van uw echtgenote (origineel), een politieklacht (origineel gezien), een verlenging van de politieklacht (kopie), twee documenten over uw werk (kopie), een overzicht van de feiten opgesteld door een advocaat (print) en een document over de stopzetting van de huur van uw appartement (email, print).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart dat u niet naar Colombia terug kunt keren omwille van uw vrees voor de criminele bende Aguilas Negras. U bent er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken omwille van deze motieven een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie te hebben, noch een reëel risico op ernstige schade te lopen zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U linkt de bedreigingen aan uw familiale band met uw oom O.D.J.L.C., die aandeelhouder was van het bedrijf waarbij u werkte (CGVS pp.4,8,9,11). De bendeleden zeiden dat ze wisten dat u de neef was van C. en u vermoedt dat u omwille van zijn rijkdom en problemen eveneens in hun vizier kwam (CGVS pp.9,11). O.D.J.L.C. was gouverneur van het departement Guaviare en werd veroordeeld tot zeven jaar cel omwille van banden met paramilitaire groeperingen (CGVS pp.4-5; info toegevoegd aan dossier). Uw kennis over het politieke parcours en de veroordeling van uw oom is echter dermate beperkt, dat het niet aannemelijk is dat u omwille van de politieke positie van uw oom zou zijn bedreigd. U verklaart zelf dat u niet op de hoogte bent van de problemen die uw oom kende omdat u toen nog niet met hem samenwerkte (CGVS p.9). U weet dat hij werd veroordeeld omdat hij banden zou hebben gehad met paramilitaire groeperingen, maar u kunt hier verder geen uitleg over geven (CGVS p.4). U weet niets over de paramilitaire groeperingen met wie hij banden zou hebben gehad (CGVS p.4). Hij zou zijn beschuldigd door een rivaliserende partij, maar u weet niet door dewelke (CGVS p.4). U kunt geen politieke tegenstanders van uw oom noemen, u geeft aan dat u niets weet over de veroordeling en dat u het proces nooit van dichtbij heeft gevolgd (CGVS p.4). Bovendien zouden andere familieleden ook problemen hebben ondervonden door de activiteiten en de positie van uw oom, maar ook hier weet u amper iets over te vertellen. Een oom langs vaderskant moest San Jose verlaten omdat hij geld moest betalen voor ene onderneming maar u weet niets over de aard van de bedreigingen die hij kreeg (CGVS p.7). De kinderen van uw oom moesten San Jose verlaten na afpersingen maar u weet niet hoe de afpersingen gebeurden (CGVS p.8). De man van uw tante die voor uw oom werkte werd gedood, maar u weet niet door welke groepering (CGVS p.8). Aangezien u verklaart dat de bendeleden van de paramilitaire groepering Aguilas Negras uw band met C. benadrukten en dat u verklaart dat uw veiligheidsproblemen veroorzaakt werden door de positie van uw oom, is het niet geloofwaardig dat u zich niet beter geïnformeerd heeft over de situatie van uw oom en de gevolgen hiervan voor uw familie (CGVS pp.9,11).

U verklaart dat twee overvallers op 18 juli 2017 uw kantoor in Santa Marta overvielen, dat zij op 5 augustus 2017 terugkwamen en u met wapens bedreigden en dat zij ondertussen voortdurend in de buurt van het kantoor circuleerden op hun bromfietsen (CGVS pp.9). Jullie kregen later drie dreig telefoons, de bendeleden achtervolgden u en na jullie vertrek kwamen ze ook uw schoonfamilie meermaals lastigvallen (CGVS pp. 10,12; CGVS G.H.L.L.X pp.5,8,9). Begin februari 2019 vielen ze nogmaals het huis van uw schoonmoeder binnen en gebruikten fysiek geweld (G.H.L.L. Xpp.8,9).

Bij al deze bedreigingen werd slechts één eis gesteld, namelijk dat jullie de klacht zouden intrekken (CGVS pp.9.). Er werd noch extra geld noch een andere gunst gevraagd (CGVS G.H.L.L. Xpp.8,9). Uw schoonzus vermoedt dat het allemaal om geld ging maar geeft aan dat ze daar nooit expliciet om vroegen. Ze zeiden enkel dat u zich moest tonen en dat ze wisten wie uw oom was (CGVS G.H.L.L. X pp.7,8). Het is echter weinig aannemelijk dat een criminele bende als Aguilas Negras een familie meer dan een jaar zou achtervolgen en bedreigen enkel en alleen om een klacht in te trekken. U weet niet eens zeker of er een onderzoek gevoerd werd naar de daders. U vermoedt dat ze een onderzoek voerden omdat dat de normale gang van zaken is maar verder weet u er niets over (CGVS p.11) en u heeft er na uw vertrek ook niet meer naar geïnformeerd (CGVS p.12). Bovendien verklaart u dat het algemeen geweten is in Colombia dat paramilitairen infiltreren binnen de overheid en zo waarschijnlijk te weten kwamen dat u een klacht had ingediend (CGVS p.12). Ook uw schoonzus verwijst naar de corruptie binnen de overheid; reden waarom ze geen klacht meer indiende (CGVS G.H.L.L. X p.9). Indien bendes en gerecht onder één hoedje spelen zou het effectiever zijn om direct invloed uit te oefenen in plaats van een familie gedurende meer dan een jaar te achtervolgen en te bedreigen om een klacht in te trekken. Verder moet worden aangestipt dat in de verklaringen die u aflegde aan het openbaar ministerie niet eens de naam van de bende Aguilas Negras genoemd wordt en dat de beschrijvingen van de daders zeer vaag zijn. U zou een video hebben toegevoegd waarop de jongeren te zien zijn, maar nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze video's geleid zouden hebben tot een doorbraak in een eventueel onderzoek, waardoor het onwaarschijnlijk is dat deze bende onder de indruk zou zijn van uw klacht over de overval en u omwille van deze klacht meer dan een jaar zou achtervolgen.

Verder is het opmerkelijk dat jullie ondanks de ernstige bedreigingen tot 31 augustus 2017 bleven werken in het kantoor in Santa Marta en pas een maand na het laatste bezoek van de bendeleden besloten om de regio te verlaten (CGVS p.10; CGVS G.H.M.C. X p.5). Jullie zouden weliswaar de deuren gesloten hebben gehouden maar dan nog namen jullie een groot risico door te blijven op de plaats waar jullie gedurende anderhalve maand bedreigd of in het oog gehouden werden (CGVS G.H.M.C. X p.5). De verklaring van uw echtgenote dat jullie in Santa Marta bezig waren met de papieren om het werk te stoppen en de namen te veranderen, klinkt in deze context van voortdurende bedreigingen nogal kalm en weinig geloofwaardig (CGVS G.H.M.C. X p.5).

Na jullie vertrek zou de bende Aguilas Negras uw schoonfamilie hebben bedreigd gedurende verschillende maanden. Ze vielen vier maal het huis van uw schoonfamilie binnen en achtervolgden uw

schoonzus G.H.L.L. in het centrum van de stad (CGVS G.H.L.L. X pp.5,9). Jullie verklaringen over deze gebeurtenissen zijn echter tegenstrijdig. Zo situeert uw echtgenote het eerste bezoek van de bendeleden aan uw schoonfamilie in september 2017 (CGVS G.H.M.C. X pp.7,8). Dit is tegenstrijdig met wat uw schoonzus G.H.L.L. verklaart. Uw schoonzus herinnert zich eerst niet wanneer ze voor het eerst bedreigd werd. Ze vraagt zich af of het toen december was of al het begin van het nieuwe jaar (CGVS G.H.L.L. X p.10). Ze is er alleszins zeker van dat het in de kerstperiode was (CGVS G.H.L.L. X p.10). Bovendien kan ze niet met zekerheid zeggen waar jullie verbleven op het moment dat de bende voor het eerst naar hun huis kwam. Gevraagd of jullie toen nog in Colombia waren denkt ze van wel (CGVS G.H.L.L. X p.10). Ze verklaart vervolgens dat jullie in die periode voortdurend van de ene plek naar de andere reisden en kan niet zeggen waar jullie precies verbleven (CGVS G.H.L.L. X p.10). Aangezien deze bedreigingen rechtstreeks het gevolg zijn van uw problemen, is het opmerkelijk dat uw schoonzus zich niet precies herinnert waar u en uw echtgenote zich bevonden op het moment dat de *Aguilas Negras* hun huis betraden.

Verder is het ook opmerkelijk dat uw schoonzus G.H.L.L. nagenoeg niets weet over de bende *Aguilas Negras*. Uw schoonzus weet enkel dat het een bende is die actief is aan de kust, maar ze heeft geen idee van hun activiteiten of politieke banden (CGVS G.H.L.L. X p.10). Gezien de veelvuldige bedreigingen en fysieke aanvallen is het weinig aannemelijk dat ze geen verdere interesse toonde voor de activiteiten en reputatie van deze bende.

Tot slot is het weinig overtuigend dat uw schoonzus G.H.L.L. slechts in zeer beperkte mate kan vertellen over de bedreigingen waarvan u en uw echtgenote het slachtoffer waren. Uw schoonzus vermeldt dat ze een keer geprobeerd hebben om u te slaan, maar ze weet niet meer juist waar dat was – ze denkt in het winkelcentrum - en kan ook niet zeggen of haar zus daar al dan niet bij aanwezig was (CGVS G.H.L.L. X p.7). Wanneer ze gevraagd wordt of ze weet heeft van andere bedreigingen verklaart ze dat ze vermoedt dat er nog geweest zijn maar dat jullie probeerden om het daar niet teveel over te hebben (CGVS G.H.L.L. X p.7). Het is niet geloofwaardig dat jullie niet meer ervaringen en informatie deelden over deze gebeurtenissen die zowel uw leven als dat van uw echtgenote en schoonzus beheersten.

Omwille van bovenstaande redenen kan geen geloof worden gehecht aan uw vrees voor *Aguilas Negras* en kan u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4 a en b van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

De documenten die u, uw echtgenote en uw schoonzus G.H.L.L. voorleggen veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. De paspoorten van u, uw echtgenote, de dochter van uw echtgenote, uw schoonzus en de dochter van uw schoonzus (origineel) hebben betrekking op uw identiteit en nationaliteit, elementen die niet betwist worden door het CGVS. De klacht en de verlening van deze klacht zijn louter een neerslag van uw verklaringen. De klacht van 18 juli 2017 bevat uw verklaringen over de overval die diezelfde dag zou hebben plaatsgevonden. Deze overval wordt op zich niet betwist, alleen kan geen geloof worden gehecht aan de bedreigingen die daarop volgden. Wat betreft de uitbreiding van deze klacht, over de bedreigingen die u ontving op 5 augustus 2017, moet worden opgemerkt dat dit document vormelijk volledig verschilt van de hoofdklacht: er is nergens een stempel, identificatie van de dienst of handtekening van de autoriteit te bespeuren en daar waar op de klacht van 18 juli 2017 onderaan de webpagina staat aangeduid wordt deze op de uitbreiding van de klacht nergens niet vermeld. Deze uitbreiding kon door eender wie worden opgesteld en worden toegevoegd. Wat betreft de documenten over de stopzetting van uw huurcontract, moet worden opgemerkt dat het document van 14 april 2017 betrekking heeft op uw verhuis lang voor uw problemen begonnen en dat het andere document van 22 augustus 2017 louter uw eigen verklaringen bevat. Bovendien kan men zich de vraag stellen waarom u, indien u zo vreest dat de bendes te weten zouden komen dat u hen heeft verraden, alles in detail uit de doeken zou doen aan het immobiliënkantoor bij wie u een appartement huurt. De documenten over de beëindiging van het contract van u en uw echtgenote bij SAS hebben weinig bewijswaarde aangezien deze niet ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen. Deze documenten kunnen gemakkelijk worden nagemaakt. Verder legt u een document voor dat u samen met uw advocaat opstelde toen u al in België was. Het document bevat een samenvatting van uw asielrelaas, algemene informatie over uw oom O.D.J.L.C. en over de veiligheidssituatie in de regio (CGVS p.3). Dit document kan de beslissing niet in positieve zin ombuigen. De inhoud is slechts gebaseerd op uw verklaringen en de algemene informatie over uw oom en de veiligheidssituatie is door het CGVS gekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Colombia werd het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia” van

september 2015 in rekening genomen. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Colombiaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites beoordeeld dient te worden.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar.

Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef evenwel voortduren. Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van het FARC, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord uitgebreid zijn.

Zowel uit voornoemde UNHCR Eligibility Guidelines, als uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van juni 2018 blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Zo speelt het gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's en de Colombiaanse autoriteiten zich hoofdzakelijk af op het platteland. In andere regio's en in de (groot)steden wordt het geweld gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict. De moorden die in de steden worden gepleegd betreffen bovendien quasi uitsluitend burgers met een specifiek profiel, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Het geweld in de steden houdt bijgevolg eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie, doch heeft geen uitstaans met art. 48/4, § 2, c Vw. . Voor de toepassing van dit wetsartikel is immers vereist dat er sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Het gemeenschappelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard is.

Het CGVS ontkent, noch betwist aldus niet dat er nog gewapende confrontaties en veiligheidsincidenten plaatsvinden in Colombia. Echter, omwille van de hierboven beschreven regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Colombia, dient er niet alleen rekening gehouden te worden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Colombia, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Medellín in het departement Antioquia te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Colombia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er burgers in Medellín in de provincie Antioquia actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Medellín. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2.2. Ten aanzien van eerste verzoekster:

“A. Feitenrelaas

U, G.H.M.C., heeft de Colombiaanse nationaliteit en bent katholiek. U bent geboren op 7 november 1990 in de stad Medellín in de provincie Antioquia in Colombia en woonde daar steeds met uw moeder, grootvader en broer. Voor uw vertrek woonde u twee jaar in Santa Marta omwille van het werk van uw echtgenoot L.V.O.D. (CGVS X; O.V. X). Op 31 augustus 2017 keerde u terug naar Medellín en van begin januari tot eind februari 2018 verbleef u bij familie van uw moeder in Ibagué. U bent niet gehuwd maar u heeft sinds vijf jaar een relatie met L.V.O.D.. U heeft één dochter C.G.J. die bij u in België verblijft. Uw zus G.H.L.L. (O.V. X; CGVS X) en haar dochter C.V.G. (°30 januari 2013) verblijven eveneens in België. Zij dienden op 28 augustus 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Uw asielmotieven zijn gebaseerd op die van uw echtgenoot L.V.O.D. (CGVS X). Het feitenrelaas van uw echtgenoot gaat als volgt:

[...]

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uw asielmotieven zijn gebaseerd op die van uw echtgenoot L.V.O.D. (CGVS X). We verwijzen bijgevolg naar de beslissing die werd genomen in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenoot:

[...]

U zef laat ook na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Medellín. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2.3. Ten aanzien van tweede verzoekster:

“A. Feitenrelaas

U, G.H.L.L., heeft de Colombiaanse nationaliteit en bent katholiek. U bent geboren op 31 oktober 1989 in Bogota in Colombia. Vanaf 2008 woonde u in de stad Medellín. In 2016 verbleef u een tijdje in Baranquilla bij de familie van uw toenmalige partner en vader van uw dochter. U keerde terug naar Medellín in maart 2017. U bent niet gehuwd. U heeft een dochter C.V.G. (°30 januari 2013) die bij u in België verblijft. Uw zus G.H.M.C. (O.V. X; CGVS X) en haar echtgenoot L.V.O.D. (O.V. X; CGVS X) verblijven in België en dienden op 15 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

Uw asielmotieven zijn gebaseerd op die van uw schoonbroer en uw zus. Het feitenrelaas van uw schoonbroer L.V.O.D. (O.V. X; CGVS X) gaat als volgt:

[...]

Na het vertrek van uw zus en uw schoonbroer viseerden de bendeleden u en uw familie. De bendeleden kwamen op een dag naar het huis waar u met uw moeder en grootvader woonde en vroegen naar uw zus. Een maand later kwamen ze opnieuw naar uw huis – u was op dat moment niet thuis – en ze vroegen uw moeder waar uw zus en uw schoonbroer zich bevonden. U werd ook achtervolgd in de stad.

U verliet Colombia in juli 2018 en diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 28 augustus 2018. Begin 2019 kwamen de bendeleden langs bij uw moeder en verwondden haar aan haar. Uw moeder ging inwonen bij een nicht in San Antonio, een dorp niet ver van Medellín. Uw grootvader en broer wonen nog steeds in uw huis in Medellín.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u het originele paspoort van u en uw dochter neer. Uw schoonbroer L.V.O.D. (O.V. X; CGVS X) en uw zus G.H.M.C. (O.V. X CGVS X) leggen de volgende documenten neer: paspoorten (origineel), een politieklacht (origineel gezien), een verlenging van de politieklacht (kopie), twee documenten over het werk (kopie), een overzicht van de feiten opgesteld door een advocaat (print) en een document over de stopzetting van de huur van een appartement (email, print).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uw asielmotieven zijn gebaseerd op die van uw schoonbroer L.V.O.D. (CGVS X). We verwijzen bijgevolg naar de beslissing die werd genomen in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw schoonbroer:

[...]

U laat zelf ook na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Medellín. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikelen 48/3, 48/4 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekers vragen in hoofdorde om hen als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift de volgende stukken: de arbeidsovereenkomst van verzoeker en eerste verzoekster (stukken 4 en 5), een attest van de juridische vertegenwoordiger van het bedrijf waarvoor verzoeker en eerste verzoekster werkzaam waren (stuk 6), een verklaring van hun Colombiaanse advocaat (stuk 7) en bankattesten van verzoeker (stuk 8).

Per drager brengt de commissaris-generaal op 20 januari 2020 samen met een aanvullende nota een weblink bij naar de volgende informatie: het rapport “*UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia*” van september 2015, de COI Focus “*République de Colombie. Situation sécuritaire*” van 7 juni 2018, de COI Focus “*Colombia. Veiligheidssituatie*” van 13 november 2019 en het inwoneraantal van Colombia (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Per aangetekend schrijven en faxbericht van 27 januari 2020 brengen verzoekers samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: een vertaling van de bij het verzoekschrift gevoegde stukken 4 tot en met 8 en een brief van het Colombiaanse parket met vertaling (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoekers voeren aan dat zij worden bedreigd door de criminele bende Aguilas Negras, dat verzoeker werd overvallen op zijn werk en vervolgens bijkomend werd bedreigd in het kader van zijn familiale band met zijn oom, O.D.J.L.C., en dat eerste en tweede verzoekster in het verlengde hiervan eveneens werden bedreigd. In de bestreden beslissingen wordt verzoekers de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) de kennis van verzoeker over het politieke parcours en de veroordeling van zijn oom dermate beperkt is dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering omwille van zijn familiale band met O.D.J.L.C. in het vizier van de criminele bende te zijn gekomen; (ii) het niet aannemelijk is dat een bende als Aguilas Negras verzoekers en hun familie gedurende meer dan een jaar zouden bedreigen louter opdat verzoeker zijn klacht zou indienen, temeer daar verzoeker niet heeft opgevolgd of en hoe het onderzoek naar aanleiding van zijn klacht zou zijn verlopen en daar de klacht zelf slechts vaag is en niet eens de naam Aguilas Negras vermeldt; (iii) verzoekers pas een maand na het laatste bezoek van de bendeleden aan het bedrijf van verzoeker besloten om de regio te verlaten, hetgeen afbreuk doet aan de ernst van de beweerde bedreigingen; (iv) verzoekers tegenstrijdige verklaringen afleggen over de bedreigingen ten aanzien van de schoonfamilie van verzoeker; (v) tweede verzoekster een gebrekkige kennis heeft over de Aguilas Negras; (vi) tweede verzoekster eveneens een gebrekkige kennis heeft over de bedreigingen die verzoeker en eerste verzoekster stellen te hebben ondergaan; en (vii) de door hen voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in de administratieve dossiers) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoekers er in hun verzoekschrift niet in slagen op de voormelde motieven uit de bestreden beslissingen een ander licht te werpen. Zij komen immers niet verder dan het herhalen van en volharden in hun eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Waar verzoekers in hun verzoekschrift stellen dat in de bestreden beslissingen onder meer de volgende motivering werd opgenomen:

“De vrees die verzoekers ten aanzien van de criminele bende Aguilas Negras zeggen te koesteren moet in het licht van artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980 beoordeeld worden,”,

dient vastgesteld dat zulks geenszins blijkt uit een lezing van de bestreden beslissingen. Het door verzoekers aangevoerde vluchtrelaas wordt beoordeeld in het licht van zowel de door hen voorgehouden vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet als het door hen aangehaalde reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.4. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht dat de kennis van verzoeker over het politieke parcours en de veroordeling van zijn oom dermate beperkt is dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering omwille van zijn familiale band met O.D.J.L.C. in het vizier van de criminele bende te zijn gekomen:

“U linkt de bedreigingen aan uw familiale band met uw oom O.D.J.L.C., die aandeelhouder was van het bedrijf waarbij u werkte (CGVS pp.4,8,9,11). De bendeleden zeiden dat ze wisten dat u de neef was van

C. en u vermoedt dat u omwille van zijn rijkdom en problemen eveneens in hun vizier kwam (CGVS pp.9,11). O.D.J.L.C. was gouverneur van het departement Guaviare en werd veroordeeld tot zeven jaar cel omwille van banden met paramilitaire groeperingen (CGVS pp.4-5; info toegevoegd aan dossier). Uw kennis over het politieke parcours en de veroordeling van uw oom is echter dermate beperkt, dat het niet aannemelijk is dat u omwille van de politieke positie van uw oom zou zijn bedreigd. U verklaart zelf dat u niet op de hoogte bent van de problemen die uw oom kende omdat u toen nog niet met hem samenwerkte (CGVS p.9). U weet dat hij werd veroordeeld omdat hij banden zou hebben gehad met paramilitaire groeperingen, maar u kunt hier verder geen uitleg over geven (CGVS p.4). U weet niets over de paramilitaire groeperingen met wie hij banden zou hebben gehad (CGVS p.4). Hij zou zijn beschuldigd door een rivaliserende partij, maar u weet niet door dewelke (CGVS p.4). U kunt geen politieke tegenstanders van uw oom noemen, u geeft aan dat u niets weet over de veroordeling en dat u het proces nooit van dichtbij heeft gevolgd (CGVS p.4). Bovendien zouden andere familieleden ook problemen hebben ondervonden door de activiteiten en de positie van uw oom, maar ook hier weet u amper iets over te vertellen. Een oom langs vaderskant moest San Jose verlaten omdat hij geld moest betalen voor ene onderneming maar u weet niets over de aard van de bedreigingen die hij kreeg (CGVS p.7). De kinderen van uw oom moesten San Jose verlaten na afpersingen maar u weet niet hoe de afpersingen gebeurden (CGVS p.8). De man van uw tante die voor uw oom werkte werd gedood, maar u weet niet door welke groepering (CGVS p.8). Aangezien u verklaart dat de bendeleden van de paramilitaire groepering Aguilas Negras uw band met C. benadrukten en dat u verklaart dat uw veiligheidsproblemen veroorzaakt werden door de positie van uw oom, is het niet geloofwaardig dat u zich niet beter geïnformeerd heeft over de situatie van uw oom en de gevolgen hiervan voor uw familie (CGVS pp.9,11)."

In hun verzoekschrift benadrukken verzoekers dat de familiale band met O.D.J.L.C. niet wordt betwist. Zij wijzen erop dat de aan het administratief dossier toegevoegde informatie uit de krant 'El Tiempo' een duidelijk antwoord biedt op de vragen die het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aan verzoeker stelde. Tevens menen zij dat het niet van belang is dat verzoeker weinig informatie over zijn oom kon geven. Zij stellen dat zowel de vroegere politieke activiteiten van de oom, de familiale band en de professionele activiteiten van verzoeker als beheerder van de firma van zijn oom vaststaan en dat deze elementen op zich reeds voldoende zijn om "een risico tot vervolging" aan te geven. Zij verwijzen dienaangaande ook naar de arbeidsovereenkomsten van verzoeker en eerste verzoekster, toegevoegd aan het verzoekschrift (stukken 4 en 5 en rechtsplegingsdossier, stuk 9).

De Raad stelt vast dat de kennis van verzoeker over het politieke parcours en de veroordeling van zijn oom O.D.J.L.C. dermate beperkt is dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat hij en verzoeksters omwille van deze familiale band in het vizier van de criminele bende Aguilas Negras zouden zijn gekomen. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker zich terdege tracht te informeren over de activiteiten en de veroordeling van zijn oom indien hij meent dat hij heden omwille van bedreigingen wegens zijn familiale band met deze oom internationale bescherming behoeft. *In casu* blijkt verzoeker echter allerminst een gedegen kennis te hebben over zijn oom. Zo weet hij niet welke problemen zijn oom had voordat hij met hem samenwerkte, kan hij geen uitleg geven over de paramilitaire groeperingen waarmee zijn oom zou hebben samengewerkt, weet hij niet door wie zijn oom zou zijn beschuldigd, is zijn kennis over het proces tegen en de veroordeling van zijn oom beperkt net zoals zijn kennis over de problemen die andere familieleden van zijn oom naderhand nog hebben gekend. Dat een aan het administratief dossier toegevoegd krantenartikel informatie bevat over verzoekers oom, doet geen afbreuk aan het gebrekkig karakter van de kennis over deze oom in hoofde van verzoeker. Redelijkerwijze kan immers worden verwacht dat verzoeker zelf op de hoogte is van deze informatie en dat hij niet louter naar dit krantenartikel zou moeten verwijzen. De gebrekkige kennis van verzoeker over zijn oom ondermijnt dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van verzoekers bewering dat zij worden bedreigd omwille van hun familiale band met deze oom. De aan het verzoekschrift toegevoegde arbeidsovereenkomsten (stukken 4 en 5 (vertaling: rechtsplegingsdossier, stuk 9)) werpen hierop geen ander licht. Er wordt immers aan de tewerkstelling van verzoeker en eerste verzoekster niet getwijfeld. Deze arbeidsovereenkomsten bevatten echter geen enkel element waaruit blijkt dat verzoekers werden bedreigd door een criminele bende, laat staan dat deze bedreigingen zich kaderen in het familiaal verband tussen verzoeker en zijn oom O.D.J.L.C.

2.3.2.5. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht dat het niet aannemelijk is dat een bende als Aguilas Negras verzoekers en hun familie gedurende meer dan een jaar zouden bedreigen louter opdat verzoeker zijn klacht zou indienen, temeer daar verzoeker niet heeft opgevolgd of en hoe het onderzoek naar aanleiding van zijn klacht zou zijn verlopen en daar de klacht zelf slechts vaag is en niet eens de naam Aguilas Negras vermeldt:

“U verklaart dat twee overvallers op 18 juli 2017 uw kantoor in Santa Marta overvielen, dat zij op 5 augustus 2017 terugkwamen en u met wapens bedreigden en dat zij ondertussen voortdurend in de buurt van het kantoor circuleerden op hun bromfietsen (CGVS pp.9). Jullie kregen later drie dreigtelefoons, de bendeleden achtervolgden u en na jullie vertrek kwamen ze ook uw schoonfamilie meermaals lastigvallen (CGVS pp. 10,12; CGVS G.H.L.L. X pp.5,8,9). Begin februari 2019 vielen ze nogmaals het huis van uw schoonmoeder binnen en gebruikten fysiek geweld (G.H.L.L. X pp.8,9). Bij al deze bedreigingen werd slechts één eis gesteld, namelijk dat jullie de klacht zouden intrekken (CGVS pp.9.). Er werd noch extra geld noch een andere gunst gevraagd (CGVS G.H.L.L. Xpp.8,9). Uw schoonzus vermoedt dat het allemaal om geld ging maar geeft aan dat ze daar nooit expliciet om vroegen. Ze zeiden enkel dat u zich moest tonen en dat ze wisten wie uw oom was (CGVS G.H.L.L.X pp.7,8). Het is echter weinig aannemelijk dat een criminele bende als Aguilas Negras een familie meer dan een jaar zou achtervolgen en bedreigen enkel en alleen om een klacht in te trekken. U weet niet eens zeker of er een onderzoek gevoerd werd naar de daders. U vermoedt dat ze een onderzoek voerden omdat dat de normale gang van zaken is maar verder weet u er niets over (CGVS p.11) en u heeft er na uw vertrek ook niet meer naar geïnformeerd (CGVS p.12). [...] Verder moet worden aangestipt dat in de verklaringen die u aflegde aan het openbaar ministerie niet eens de naam van de bende Aguilas Negras genoemd wordt en dat de beschrijvingen van de daders zeer vaag zijn. U zou een video hebben toegevoegd waarop de jongeren te zien zijn, maar nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze video's geleid zouden hebben tot een doorbraak in een eventueel onderzoek, waardoor het onwaarschijnlijk is dat deze bende onder de indruk zou zijn van uw klacht over de overval en u omwille van deze klacht meer dan een jaar zou achtervolgen.”

In hun verzoekschrift merken verzoekers op als volgt: *“De belagers van verzoekers kwamen wel te weten dat een klacht ingediend werd, maar ofwel vreesden ze dat die klacht voor hen gerechtelijke problemen zou kunnen veroorzaken, ofwel beschouwden ze die klacht als een daad van verzet tegen hen, die ongedaan moest worden.”* Voorts wijzen verzoekers erop dat zij hebben verklaard dat de politie de klacht aan het onderzoeken was. Het is voor hen niet duidelijk waarom in de bestreden beslissingen wordt gemotiveerd dat verzoeker niet eens zeker weet of een onderzoek werd gevoerd naar de daders van de overval. Tevens voeren verzoekers aan als volgt: *“Het verwijt over de vaagheid van de verklaringen van verzoekers is in strijd met de stukken van het dossier. Verzoeker legde immers uit dat hij filmpjes bij de politie neerlegde, waar de daders helemaal herkenbaar waren (p. 11/14). De groep wordt immers niet letterlijk in de klacht vermeld, maar dit verandert weinig aan het feit dat verzoekers een klacht tegen leden van de Aguilas Negras neergelegd hebben en daardoor in gevaar zijn.”*

De Raad stelt vast dat uit de verklaringen van verzoekers blijkt dat de bedreigingen die volgens hen volgden op de overval van 18 juli 2017 op het kantoor van verzoeker er louter op waren gericht om de door verzoeker ingediende klacht bij de politie naar aanleiding van deze overval te laten intrekken. Het is echter niet aannemelijk dat een criminele bende als Aguilas Negras een familie meer dan een jaar zou bedreigen louter om een klacht te laten intrekken. Dit klemt des te meer daar verzoeker niet met zekerheid kan zeggen of een onderzoek werd gevoerd naar de daders van de overval; verzoeker komt dienaangaande immers niet verder dan te stellen dat hij vermoedt dat er een onderzoek werd gevoerd omdat dit de normale gang van zaken is maar dat hij er verder niets over weet en dat hij er na zijn vertrek niet meer naar heeft geïnformeerd (notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 11 en 12). Redelijkerwijze kan evenwel van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoekers nalieten dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor hun voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van hun ingeroepen vrees voor vervolging. Dit klemt des te meer daar verzoekers pas na de bestreden beslissingen, met name op 12 juni 2019, informeerden naar het verdere verloop van de ingediende klacht, zoals blijkt uit de brief van het Colombiaanse parket (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Dat deze klacht zich bijna twee jaar na het indienen ervan nog steeds slechts in *“een voorafgaandelijke fase van onderzoek”* bevindt, terwijl de daders van de overval volgens verzoekers duidelijk herkenbaar zijn op de videobeelden die zij aan de politie bezorgden (zie ook *infra*), valt bezwaarlijk met elkaar te verzoenen. Hoe dan ook bevestigt deze brief slechts dat een onderzoek zou worden gevoerd naar aanleiding van de door verzoeker ingediende klacht, die op zich dan weer louter is gebaseerd op verzoekers verklaringen. Als zodanig volstaat deze brief dan ook geenszins om alsnog *in concreto* aan te tonen dat verzoekers en hun familie persoonlijk worden gevisieerd door de Aguilas Negras naar aanleiding van hun familiale band met O.D.J.L.C.

Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze motiveert dat in de voorgelegde klacht (zie map 'Documenten' in de administratieve dossiers) de naam van de bende, Aguilas Negras, niet

wordt vermeld en dat de daders van de overval slechts op een vage wijze worden omschreven. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat indien verzoeker werd overvallen door leden van de criminele bende *Aguilas Negras*, de naam van deze bende zou worden vermeld in de klacht naar aanleiding van deze overval, *quod non*. Dat verzoeker eveneens een video zou hebben bezorgd aan de politie, waarop de overvallers duidelijk herkenbaar zouden zijn, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Integendeel, gelet op deze video kan eens te meer worden verwacht dat de klacht een meer precieze en gedetailleerde omschrijving van de overvallers zou bevatten, *quod non*. Dit klemt des te meer daar, indien de overvallers daadwerkelijk duidelijk herkenbaar zouden zijn op deze video, kan worden verwacht dat dit een doorbraak in het onderzoek zou betekenen, doch verzoeker maakt hiervan geen enkele melding. Integendeel, verzoeker heeft na zijn vertrek niet meer geïnformeerd naar de stand van het onderzoek (zie *supra*). Gelet op het geheel van het voorgaande, is het dan ook geenszins aannemelijk dat de *Aguilas Negras* dermate onder de indruk zou zijn van de klacht van verzoeker dat zij verzoekers en hun familie gedurende meer dan een jaar zouden bedreigen louter en alleen teneinde verzoeker zo ver te brengen de klacht in te trekken.

2.3.2.6. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht dat verzoekers pas een maand na het laatste bezoek van de bendeleden aan het bedrijf van verzoeker besloten om de regio te verlaten, hetgeen afbreuk doet aan de ernst van de beweerde bedreigingen:

“Verder is het opmerkelijk dat jullie ondanks de ernstige bedreigingen tot 31 augustus 2017 bleven werken in het kantoor in Santa Marta en pas een maand na het laatste bezoek van de bendeleden besloten om de regio te verlaten (CGVS p.10; CGVS G.H.M.C. X p.5). Jullie zouden weliswaar de deuren gesloten hebben gehouden maar dan nog namen jullie een groot risico door te blijven op de plaats waar jullie gedurende anderhalve maand bedreigd of in het oog gehouden werden (CGVS G.H.M.C. X p.5). De verklaring van uw echtgenote dat jullie in Santa Marta bezig waren met de papieren om het werk te stoppen en de namen te veranderen, klinkt in deze context van voortdurende bedreigingen nogal kalm en weinig geloofwaardig (CGVS G.H.M.C. X p.5).”

In hun verzoekschrift bevestigen verzoekers dat verzoeker en eerste verzoekster tussen 18 juli 2017 en 31 augustus 2017 op dezelfde plaats bleven werken en nadien naar Medellín verhuisden, zoals wordt bevestigd door het attest van de werkgever. Zij leggen dienaangaande een nieuw attest van hun werkgever voor (verzoekschrift, stuk 6 en rechtsplegingsdossier, stuk 9) en zij verwijzen naar de opzeg van de huurovereenkomst. Zij menen dat de motivering van de commissaris-generaal uiterst subjectief is.

De Raad stelt vast verzoekers beweren dat zij na de overval op 18 juli 2017 nog meerdere, ernstige bedreigingen ontvingen, terwijl verzoeker en eerste verzoekster nog tot 31 augustus 2017 op dezelfde plaats bleven werken als waar de initiële overval plaatsvond, hetgeen afbreuk doet aan de ernst van de beweerde bedreigingen alsook aan de geloofwaardigheid van hun bewering persoonlijk te worden gevisieerd omwille van de familiale band met O.D.J.L.C. De verklaring van eerste verzoekster dat zij in deze periode bezig waren met de papieren om het werk te stoppen en de namen te veranderen, duidt eens te meer aan dat de voorgehouden bedreigingen niet dermate ernstig waren als verzoekers laten uitschijnen. In de door verzoekers geschetste context kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat zij niet nog gedurende anderhalve maand op dezelfde plaats blijven werken die door hun belagers in het oog zou worden gehouden, minstens dat zij meer verregaande veiligheidsmaatregelen zouden nemen dan het op slot doen van de deuren, *quod non*. Het nieuwe attest van de werkgever (verzoekschrift, stuk 6 (vertaling: rechtsplegingsdossier, stuk 9)) doet hieraan geen afbreuk. Bovendien werd dit attest opgesteld op 24 mei 2019, dus na het nemen van de bestreden beslissingen, hetgeen het gesolliciteerd karakter ervan aantoonde. Bovendien kan dergelijk attest door gelijk wie, gelijk waar en gelijk wanneer worden opgemaakt. Het betreft bovendien slechts een kopie, die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk manipuleerbaar is en aldus bewijswaarde ontbeert.

2.3.2.7. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen afleggen over de bedreigingen ten aanzien van de schoonfamilie van verzoeker:

*“Na jullie vertrek zou de bende *Aguilas Negras* uw schoonfamilie hebben bedreigd gedurende verschillende maanden. Ze vielen vier maal het huis van uw schoonfamilie binnen en achtervolgden uw schoonzus G.H.L.L. in het centrum van de stad (CGVS G.H.L.L. X pp.5,9). Jullie verklaringen over deze gebeurtenissen zijn echter tegenstrijdig. Zo situeert uw echtgenote het eerste bezoek van de bendeleden aan uw schoonfamilie in september 2017 (CGVS G.H.M.C. X pp.7,8). Dit is tegenstrijdig*

met wat uw schoonzus G.H.L.L. verklaart. Uw schoonzus herinnert zich eerst niet wanneer ze voor het eerst bedreigd werd. Ze vraagt zich af of het toen december was of al het begin van het nieuwe jaar (CGVS G.H.L.L. X p.10). Ze is er alleszins zeker van dat het in de kerstperiode was (CGVS G.H.L.L. X p.10). Bovendien kan ze niet met zekerheid zeggen waar jullie verbleven op het moment dat de bende voor het eerst naar hun huis kwam. Gevraagd of jullie toen nog in Colombia waren denkt ze van wel (CGVS G.H.L.L. X p.10). Ze verklaart vervolgens dat jullie in die periode voortdurend van de ene plek naar de andere reisden en kan niet zeggen waar jullie precies verbleven (CGVS G.H.L.L. X p.10). Aangezien deze bedreigingen rechtstreeks het gevolg zijn van uw problemen, is het opmerkelijk dat uw schoonzus zich niet precies herinnert waar u en uw echtgenote zich bevonden op het moment dat de Aguilas Negras hun huis betraden.”

In hun verzoekschrift komen verzoekers dienaangaande niet verder dan het minimaliseren van de vastgestelde tegenstrijdigheden en het opwerpen van de blote bewering dat de bedreigingen in Santa Marta op zich volstaan om hen internationale bescherming toe te kennen. Uit het voorgaande is echter reeds gebleken dat aan de beweerde bedreigingen (in Santa Marta) evenmin geloof kan worden gehecht. Wanneer verzoekers bovendien beweren dat de schoonfamilie van verzoeker nadien ook nog werd bedreigd, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij ook hierover coherente en gelijklopende verklaringen zouden afleggen, *quod non*. Zo verklaart eerste verzoekster dat de bendeleden in september 2017 een eerste keer haar familie bezochten, terwijl tweede verzoekster niet zeker weet wanneer dit eerste bezoek plaatsvond maar alleszins wel zeker is dat het in de kerstperiode was. Dit klemt des te meer daar tweede verzoekster evenmin kan zeggen waar verzoeker en eerste verzoekster verbleven op het moment van dit eerste bezoek van de bendeleden aan haar familie. Als zodanig doen deze tegenstrijdigheden wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van het voorgehouden vluchtrelaas.

2.3.2.8. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht dat tweede verzoekster een gebrekkige kennis heeft over de Aguilas Negras en dat tweede verzoekster eveneens een gebrekkige kennis heeft over de bedreigingen die verzoeker en eerste verzoekster stellen te hebben ondergaan:

“Verder is het ook opmerkelijk dat uw schoonzus G.H.L.L. nagenoeg niets weet over de bende Aguilas Negras. Uw schoonzus weet enkel dat het een bende is die actief is aan de kust, maar ze heeft geen idee van hun activiteiten of politieke banden (CGVS G.H.L.L. X p.10). Gezien de veelvuldige bedreigingen en fysieke aanvallen is het weinig aannemelijk dat ze geen verdere interesse toonde voor de activiteiten en reputatie van deze bende.

Tot slot is het weinig overtuigend dat uw schoonzus G.H.L.L. slechts in zeer beperkte mate kan vertellen over de bedreigingen waarvan u en uw echtgenote het slachtoffer waren. Uw schoonzus vermeldt dat ze een keer geprobeerd hebben om u te slaan, maar ze weet niet meer juist waar dat was – ze denkt in het winkelcentrum - en kan ook niet zeggen of haar zus daar al dan niet bij aanwezig was (CGVS G.H.L.L. X p.7). Wanneer ze gevraagd wordt of ze weet heeft van andere bedreigingen verklaart ze dat ze vermoedt dat er nog geweest zijn maar dat jullie probeerden om het daar niet teveel over te hebben (CGVS G.H.L.L. X p.7). Het is niet geloofwaardig dat jullie niet meer ervaringen en informatie deelden over deze gebeurtenissen die zowel uw leven als dat van uw echtgenote en schoonzus beheersten.”

In hun verzoekschrift voeren verzoekers aan dat het feit dat tweede verzoeksters kennis over de Aguilas Negras beperkt is, niets verandert aan het bestaan en het gevaar van deze bende. Deze gebrekkige kennis toont volgens hen ook niet aan dat hun familie niet werd bedreigd. Zij wijzen erop dat tweede verzoekster de gewapende aanval op 18 juli 2017 en het incident in het winkelcentrum kon beschrijven en dat zij verklaarde dat verzoeker en eerste verzoekster constant van plaats veranderden om zo veilig mogelijk te zijn. Verzoekers wijzen erop dat de bedreigingen ten aanzien van hun de familie ook worden bevestigd door hun advocaat, een familielid van verzoeker bij wie zij verbleven tussen begin 2018 en eind februari 2018. Zij voegen een verklaring van deze advocaat toe aan hun verzoekschrift (stuk 7 en rechtsplegingsdossier, stuk 9).

De Raad wijst erop dat, aangezien ook tweede verzoekster heden meent internationale bescherming te behoeven naar aanleiding van de beweerde bedreigingen vanwege de Aguilas Negras aan haar adres en aan dat van verzoeker en eerste verzoekster, redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich terdege tracht te informeren over deze bende en over de bedreigingen die verzoeker en eerste verzoekster zouden hebben ondergaan. Tweede verzoeksters kennis blijkt evenwel gebrekkig, waardoor afbreuk wordt gedaan aan de ernst en de geloofwaardigheid van de voorgehouden vervolgingsfeiten. Het loutere feit dat de Aguilas Negras als bende bestaat en gevaarlijk kan zijn, doet geen enkele afbreuk

aan het feit dat verzoekers de door hen voorgehouden vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dienen te maken. Gezien het voorgaande, slagen zij hier geenszins in. Betreffende de brief van hun advocaat (verzoekschrift, stuk 7 (vertaling: rechtsplegingsdossier, stuk 9)) dient te worden gewezen op het gesolliciteerd karakter ervan. De brief werd immers opgesteld door hun advocaat, die bovendien een familielid van verzoeker is; de brief ontbeert derhalve objectieve bewijswaarde. Daarenboven kan dergelijke brief door gelijk wie, gelijk waar en gelijk wanneer worden opgemaakt. Dit klemt des te meer daar het slechts een kopie betreft die wegens de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk bewijswaarde ontbeert.

2.3.2.9. Waar verzoekers in hun verzoekschrift nog stellen als volgt: *“Ten overvloede wensen verzoekers nog te benadrukken dat ze een comfortabel leven in Colombia leidden en, hadden ze die bedreigingen jegens de Aguilas Negras niet meegemaakt, ze geen enkele reden hadden om het land te verlaten. Verzoeker legt bankuittreksels neer, die zijn goede financiële situatie in Colombia bevestigen (stuk 8).”*, dient erop gewezen dat het loutere feit dat verzoekers in Colombia een comfortabel leven zou hebben gekend en dat zij *post factum* in hun verzoekschrift aanvoeren dat zij dit leven niet achter zich zouden hebben gelaten indien zij niet werkelijk zouden worden bedreigd, op zich de hiervoor vastgestelde vaagheden, ongeloofwaardigheden, onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden met betrekking tot de beweerde bedreigingen vanwege de criminele bende Aguilas Negras niet ongedaan maken. De voorgelegde bankuittreksels (verzoekschrift, stuk 8 (vertaling: rechtsplegingsdossier, stuk 9)) doen hieraan geen afbreuk.

2.3.2.10. Met betrekking tot de door verzoekers voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in de administratieve dossiers) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht als volgt:

“De documenten die u, uw echtgenote en uw schoonzus G.H.L.L. voorleggen veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. De paspoorten van u, uw echtgenote, de dochter van uw echtgenote, uw schoonzus en de dochter van uw schoonzus (origineel) hebben betrekking op uw identiteit en nationaliteit, elementen die niet betwist worden door het CGVS. De klacht en de verlening van deze klacht zijn louter een neerslag van uw verklaringen. De klacht van 18 juli 2017 bevat uw verklaringen over de overval die diezelfde dag zou hebben plaatsgevonden. Deze overval wordt op zich niet betwist, alleen kan geen geloof worden gehecht aan de bedreigingen die daarop volgden. Wat betreft de uitbreiding van deze klacht, over de bedreigingen die u ontving op 5 augustus 2017, moet worden opgemerkt dat dit document vormelijk volledig verschilt van de hoofdklacht: er is nergens een stempel, identificatie van de dienst of handtekening van de autoriteit te bespeuren en daar waar op de klacht van 18 juli 2017 onderaan de webpagina staat aangeduid wordt deze op de uitbreiding van de klacht nergens niet vermeld. Deze uitbreiding kon door eender wie worden opgesteld en worden toegevoegd. Wat betreft de documenten over de stopzetting van uw huurcontract, moet worden opgemerkt dat het document van 14 april 2017 betrekking heeft op uw verhuis lang voor uw problemen begonnen en dat het andere document van 22 augustus 2017 louter uw eigen verklaringen bevat. Bovendien kan men zich de vraag stellen waarom u, indien u zo vreest dat de bendes te weten zouden komen dat u hen heeft verraden, alles in detail uit de doeken zou doen aan het immobiliënkantoor bij wie u een appartement huurt. De documenten over de beëindiging van het contract van u en uw echtgenote bij SAS hebben weinig bewijswaarde aangezien deze niet ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen. Deze documenten kunnen gemakkelijk worden nagemaakt. Verder legt u een document voor dat u samen met uw advocaat opstelde toen u al in België was. Het document bevat een samenvatting van uw asielrelaas, algemene informatie over uw oom O.D.J.L.C. en over de veiligheidssituatie in de regio (CGVS p.3). Dit document kan de beslissing niet in positieve zin ombuigen. De inhoud is slechts gebaseerd op uw verklaringen en de algemene informatie over uw oom en de veiligheidssituatie is door het CGVS gekend.”

In hun verzoekschrift voeren verzoekers dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Aldus blijft de hiervoor uit de bestreden beslissingen geciteerde motivering onverminderd overeind. De bij het verzoekschrift en de aanvullende nota van verzoekers gevoegde stukken (verzoekschrift, stukken 4-8 en rechtsplegingsdossier, stuk 9) kwamen hoger reeds aan bod.

2.3.2.11. De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde vluchtrelaas. Kritiek op het overtollig motief dat de bendes en het gerecht onder één hoedje spelen zodat het niet aannemelijk zou zijn dat de Aguilas Negras gedurende meer dan een jaar verzoekers en hun familie zouden bedreigen teneinde de klacht van verzoeker te laten intrekken terwijl

zij directe invloed zouden kunnen aanwenden binnen het gerecht, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

2.3.2.12. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoekers er niet in slagen de motieven in de bestreden beslissingen te weerleggen. Behoudens het hiervoor vermelde overtollig motief (zie *sub* 2.3.2.11.), vinden deze motieven steun in het administratief dossier, zijn ze pertinent en correct en worden ze door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.13. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekers dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet motiveert de commissaris-generaal in zijn nota met opmerkingen (rechtspiegingsdossier, stuk 7) terecht als volgt:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

[...]

Zowel uit de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia” van september 2015, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/560011fc4.html> als uit de COI Focus République de Colombia: Situation sécuritaire van 7 juni 2018, beschikbaar op https://www.cavs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_Colombie_situation_sécuritaire_20180607.pdf, en de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 13 november 2019, beschikbaar op https://www.CQVs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_veiligheidssituatie_colombia_20191113.pdf. blijkt [...] duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander (regio Catatumbo), Arauca, de Pacific regio (Narino, Cauca, Valle del Cauca, Choco), Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en de zuidelijke grensregio. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade tengevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er van 1 januari tot 23 september 2019 slechts 72 confrontaties waren tussen de overheid en gewapende groeperingen en tussen gewapende groeperingen onderling waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen ten gevolge van het algemeen geweld. De meeste van deze incidenten vonden plaats in de regio Catatumbo, Norte de Santander, de regio Bajo Cauca in Antioquia en in Arauca. Bij deze 72 incidenten vielen 458 burgerslachtoffers, waaronder doden en gewonden. Het aantal burgerslachtoffers tengevolge van willekeurig geweld is bijgevolg zeer beperkt in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in Colombia, namelijk 50 miljoen in 2019 <http://worldDODulationreview.com/countries/colombia-DODulation/>.

Het gros van de gewelddadige incidenten die zich in Norte de Santander, Arauca, de Pacific regio, Antioquia, Zuid Cordoba en de zuidelijke grensregio afspelen neemt echter de vorm aan van doelgerichte moorden, bedreigingen en aanvallen op openbare voorzieningen en infrastructuur. Dit geweld is echter doelgericht en niet willekeurig van aard.

In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel geviseerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

In hun verzoekschrift voeren verzoekers geen enkel element aan dat op de hiervoor geciteerde veiligheidsanalyse een ander licht zou kunnen werpen. Aldus wordt deze analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maken verzoekers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 558 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER